

— Всичко това ли е, попитала го лисицата?

— Азъ пъкъ знаѣхъ сто нѣща и освѣнѣ това имамъ пълненъ човалъ съ лѣжи. Тръгни съ менѣ, за да те научѣ, какъ трѣба по лесно да се назимъ отъ неприятеля.

Въ това врѣме сръщнахъ ловецъ съ четире кучета. Котаракътъ подскочи на едно дърво и бързо се скри въ листата му.

Кума лисо, отвори сега чувалътъ съ лѣжитѣ си и се избави сега отъ тѣзи кучета, извикалъ котаракътъ отъ дървото. Догдето лисицата отговори, кучетата ѣхъ натиснахъ. Олеле, извикалъ котаракътъ, ама че си се уловила съ твойтѣ сто нѣща и съ пълненъ човалъ съ лукавщини. Ако ли и ти знаеше много добръ само едно нѣщо, не щѣше сега съ живота си да го исплащашъ.

КУМЪ И КУМЕЦЪ

Добъръ день куме! Кждѣ тѣй самичъкъ?

— Далъ ти Богъ добро, кумецъ! Отивамъ въ градътъ на пазаръ, а ти кждѣ? —

— Тебе търсѣхъ, куме, да ти се оплачѣ.

— Какво има пакъ, кумецъ, и сивчо ли умрѣ?

— Не питай по нататъкъ, куме, че работата е голѣма: не останѣ ни сивча, дяволътъ, нито пъкъ кумицата съ кръшелниците.

— Че какъ тѣй да ги изгубишъ всичкитѣ отведнѣжъ?

— Ей тѣй е, по коледа се бѣхъме събрали на веселба съ пиширия Михалъ, бръмбарѣ Сотиръ и гаргата Николакъ. Като сръбнахъме по-една по-двѣ чапки вино, да прощавашъ, куме, понанихъме се. Току щомъ се про-